

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Bjovalfs Drape eller det af Hr. Etatsraad Thorkelin 1815 udgivne angelsachsiske Digt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 251. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_306_11-txt-shoot-idm1241/facsimile.pdf (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den 29de Sang gior Overgangen til de mørke Steder, ret som om Historien vilde hævne sig paa den gamle Skjæb, fordi han ikke her sluttede sit Digt, som da vilde udgjort et saa fast og stort sammenføjet Heelt, at i det Høieste kun den sidste Episode kunde ontfæs hørte: en Ulvejægt i Tøllestoven, som man ei saa let skulle vide Magen til. Dog har Historien, som sædvanlig, haaret sig fornuftig ad, og kun styret sin Hærn paa Digitet, ikke paa sig selv, og vi faae da finde os i, herefter at anse Episoderne for Hovedsagen.

I Sangens Begyndelse ses vi Bjovulf forære Higelak alle sine Akenodier, som denn dog gienges der med andre, og med store Forleninger, hvorpaa vi høre, at Bjovulfs Verdighed blev siden endnu sterre, da Higelak faldt, og hans Son Heardred sank for de vældige Skilfingers Sværd, thi da blev han Konge, og regerede lyksatig i 50 Åar, indtil Dragen som ragede i Værget over gamle Skatte, begyndte at rase *).

Fader at faldes Wihergylb, maastee Wittergils som findes i Anglernes Slægtregister.

*). Udfordrigt lader jeg her oversæt, fordi jeg ikke ret saaer det, og vil kun anmærke, at Beathjöb synes at faldes Datter af Thrugve (dohtor Thriowlig) og at edwenden sagel hør som S. 124 synes at falle

Nu komme vi da, som det synes, med et galt Spring, til den 32de Sang, men naar man undtag Hulserne, som fra nu af noder os til bestandig at bruge Springes-Stokken, er Springet da nok ikke stort, thi deels kunde det gierne være en Uffris vers Ven der sprang, deles er der Tegn til, at den 29de Sang, som ogsaa virkelig er itu, har været deels i to, end videre kan det Samme have været tilfældet med den nærværende, fremdeles kan Toldleren have regnet Indledningen for en Sang, som den ogsaa er, og endelig, saa, hvordan det end for Resten hænger sammen, kan jeg forsikke, at her er hverken en eller to Sange hørte, med mindre de har indeholdt en Episode ex machina, thi i Slutningen af forrige Sang kom vi til at staae for Dragen paa Skatten, og denne ses vi godt, vilde, naar den kunde saae Munden paa Gang, fortælle os netop hvad vi her maare spørge om: hvad det var for en Drage, hvor den var kommet til det Gub, og hvad den rasede for. Det kommer da kun an paa at forstaae en Stam i Haf, og uagtet jeg er langt fra deri at være Meister, saa har dog smaa

være et Ravn, og kunde i saa Haf tanket beslagtet med Godden som Boden ogsaa faldes hos Angels-Gærene, men paa mistænkelige Steder er Drabsinjen intet, og herfor bygger jeg intet derpaa.

